

Дослідження підходів до максимізації прибутку корпорацій

УДК330.88

Сапрун Г.Г.
Хмеленко О.В.

Організація управління фінансами компанії - комплекс заходів, спрямованих на своєчасне і повноцінне забезпечення компанії фінансовими ресурсами та їх раціональне використання. На конкретних підприємствах дана функція визначається наступними факторами: характером виробленого продукту або послуг, що надаються, робіт, особливостей технології та галузі, масштабами бізнесу, форми власності, наявністю або відсутністю платіжного календаря.

Система управління фінансами на підприємстві здійснюється за допомогою використання різноманітних методів, інструментів, технічного, інформаційного та нормативного забезпечення.

Управління корпоративними фінансами - спосіб контролю, моніторингу та управління фінансовими засобами на підприємствах, для здійснення якого зазвичай використовується автоматизоване програмне забезпечення.

Для побудови ефективної фінансової структури корпорації необхідно перш за все мати чітке уявлення як протікають в ній бізнес-процеси. Здійснити чітке розмежування функцій підрозділів в залежності від причетності кожного з них до процесів реалізації, закупівель, логістики, виробництва, інвестицій, фінансів, бухгалтерії і т.д.

Вплив на ті чи інші статті може бути комплексним і, отже, в певному бізнес-процесі можуть брати участь кілька підрозділів, що входять в одну фінансову структуру.

Цілі управління корпоративними фінансами можуть бути дуже різними. У довгостроковій перспективі вони повинні відповідати загальній стратегії розвитку корпорації, в короткостроковій - забезпечити максимізацію прибутку і стійке фінансове становище.

Відповідно до класичної теорії управління головною метою підприємництва є перевищення отриманих вигод над понесеними витратами, що знаходить форму прибутку.

Визначення стратегічних і тактичних цілей і шляхів їх досягнення за умови обмеженості ресурсів, оцінка можливих пріоритетів розвитку на основі ефективного використання капіталу і всіх видів наявних ресурсів, визначення напрямків інвестиційної діяльності стають реальним і можливим при ефективному управлінні корпоративними фінансами.

Стратегія фінансового менеджменту визначає загальний напрямок і способи використання фінансових ресурсів для досягнення поставлених цілей.

Вибір варіантів фінансових рішень, що забезпечують досягнення мети, означає наявність (формування) необхідних умов для проведення тактичних заходів.

Успішність реалізації стратегічних і тактичних завдань залежить від узгодженості дій всіх структурних підрозділів корпорації, а отже від узгодженого розуміння цілей і дій усіма зацікавленими структурами, включаючи і фінансову службу.

Управління фінансами передбачає кілька напрямків, що визначають в подальшому постановку конкретних завдань, що забезпечують досягнення наміченого. Така система цілей передбачає:

- забезпечення зростання добробуту власників корпорації;
- максимізацію ринкової вартості корпорації;
- максимізацію обсягів одержуваного прибутку;
- забезпечення зростання обсягів продажів;
- підтримання фінансової стійкості та стабільності;
- активну позицію в конкурентній боротьбі;
- створення передумов і умов фінансування інноваційного розвитку.

Фінансовий менеджмент, орієнтований на збільшенні цінності бізнесу, його ринкової вартості, означає використання корпорацією конкурентних переваг, що забезпечують їй стійкі темпи економічного зростання і фінансової

результативності.

Максимізація обсягів одержуваного прибутку як кінцева мета підприємництва набула найбільшого поширення і визнання.

Визначаючи підходи до ефективного управління корпоративними фінансами слід зазначити, що завдання максимізації прибутку не може сприйматися лінійно і однозначно.

Якщо мова йде про короткостроковому періоді, то максимізація прибутку може бути забезпечена на шкоду майбутньої фінансової результативності:

за рахунок економії витрат на вдосконалення виробництва,

якісного виконання планових ремонтних робіт,

скорочення витрат майбутніх періодів,

скорочення витрат на підвищення кваліфікації персоналу і т.п.

Подібний підхід до максимізації прибутку явно може підірвати прибуток майбутню.

Ефективне управління корпоративними фінансами передбачає готовність знизити рівень поточної прибутку для отримання її у великих розмірах в майбутньому.

Це означає власне позиціонування в відповідному сегменті ринку, використання поточних доходів на оновлення основних фондів і вдосконалення організації оборотних коштів, забезпечення взаємозв'язку очікуваних доходів з невизначеністю і ризиком їх отримання.

Корпорація не може успішно розвиватися і мати визнану конкурентну позицію, якщо вона прагне до досягнення єдиної мети максимізації прибутку.

Багатоцільова спрямованість означає не тільки наявність широкого комплексу розв'язуваних завдань, але перш за все свідчить про послідовність дій з нарощування економічного потенціалу корпорації, що забезпечує їй перспективу сталого розвитку на основі ефективного використання наявних ресурсів, стабільного зростання фінансової результативності.

Основною метою ефективного фінансового управління є максимізація ринкової вартості компанії і зростання добробуту її власників.

Це можливо завдяки:

- забезпеченні стабільного зростання обсягів виробництва і продажів,
- постійному вдосконаленню технології та оновленню асортименту продукції, що випускається,
- підвищенню рентабельності капіталу і ефективному використанню наявних ресурсів.

Чіткість і однозначність в постановці сприяють зниженню ризиків невизначеності, підвищують ефективність контролю за заходами і діями по її досягненню, забезпечують природну спряженість довгострокових і поточних програм і планів.

Певна головна мета управління фінансами корпорації вибудовує систему супідрядних цілей в залежності від особливостей діяльності господарюючого суб'єкта, стратегічних і тактичних завдань, що вирішуються в конкретних умовах ринку і періодах часу.

Стабільне зростання прибутку в довгостроковій перспективі, як основа досягнення головної мети фінансового менеджменту корпорації, обумовлює необхідність виконання ряду умов, що забезпечують бажану стабільність.

Література:

1. Алчян А. Виробництво, вартість інформації та економічна організація / А. Алчян, Г. Демсец // Віхи економічної думки. Том 5. Теорія галузевих ринків. - СПб. : Економічна школа, 2003. - 670 с.
2. Саймон Г. Теорія прийняття рішень в економічній теорії і науці про поведінку / Г. Саймон // Теорія фірми / під ред. В. М. Гальперіна. - СПб. : Економічна школа, 1999. - С. 33-53.
3. Шаститко А. Е. Нова інституціональна економічна теорія / А. Е. Шаститко. - 4-е перераб. і доп. изд. - М.: ТЕИС, 2010. - 828 с.
4. Бекетов Н. В. Інституційний підхід до теорії сучасної корпорації / Н. В. Бекетов // Економічний аналіз: теорія і практика. - 2008. - № 21. - С. 13-16.